

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/2/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120278156
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dzúriková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6120278156.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a členov senátu JUDr. Anny Snopčokovej a JUDr. Jána Auxta, v právnej veci žalobcu: Obec Lom nad Rimavicou, Lom nad Rimavicou 13, IČO: 00 313 556, právne zast. Advokátskou kanceláriou Krnáč s.r.o., Banská Bystrica, Námestie slobody 2, IČO 47 232 293, proti žalovanému: R. R., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom A. nad S. XXX, v konaní právne zast. JUDr. Petrom Škrabákom, advokátom, so sídlom Banská Bystrica, Skuteckého 30, o zaplatenie 16.012,98 Eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 5C/27/2020-151 zo dňa 16. júla 2021, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Brezno č. k. 5C/27/2020-151 zo dňa 16. júla 2021 **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodne o výške trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Brezno (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) výrokom I. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 16.012,98 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 16.012,98 Eur od 18. 02. 2020 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie výrokom II., ktorým žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že podanou žalobou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia 16.012,98 Eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Žalobu žalobca zdôvodnil tým, že rozsudkom Okresného súdu Brezno sp. zn. 4T/41/2018 zo dňa 12. 06. 2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/115/2019 zo dňa 27. 11. 2019 bol žalovaný uznaný za vinného zo zločinu skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie a z prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa. Podľa rozsudku bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi sumu 2.357,24 Eur a vo zvyšku nároku bol žalobca odkázaný na civilný proces. Podľa odôvodnenia rozsudku bola žalobcovi spôsobená celková škoda vo výške 16.012,98 Eur pozostávajúcej zo súhrnu škody špecifikovanej a vyčíslennej v bodoch 1. až 4. rozsudku vydaného v trestnom konaní a škody vo výške 2.157,07 Eur špecifikovanej v bode 6. rozsudku. Súd prvej inštancie vo vykonanom dokazovaní vo veci aplikoval ust. § 415 Občianskeho zákonníka, § 420 ods. 1, § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka a ustanovenia § 10, § 13, § 11 a § 8 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení a tiež ustanovenia § 1 ods. 2 a § 7 ods. 1 a 2 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí. Po vykonaní dokazovania mal súd preukázané, že žalovaný bol v období od 15. 12. 1998 do 14. 11. 2014 starostom Z. A. nad S.. Rozsudkom Okresného súdu Brezno sp. zn. 4T/41/2018 zo dňa 12. 06. 2019 bol žalovaný uznaný za vinného zo zločinu skresľovania hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písm. b/ Trestného

zákona a z prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov s podmieneným odkladom a určením skúšobnej doby v trvaní troch rokov. Zároveň bola žalovanému ako obžalovanému uložená povinnosť nahradiť žalobcovi ako poškodenému sumu 2.357,24 Eur a so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody bol žalobca odkázaný na občianske súdne konanie. Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/115/2019 zo dňa 27. 11. 2019 boli Odvolania okresného prokurátora a obžalovaného zamietnuté. Ďalej v odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že uplatnený nárok na náhradu škody súd posúdil podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kde predpokladom pre vznik zodpovednosti za škodu je protiprávny úkon, spôsobenie škody príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a zavinenie. Súd v trestnom konaní na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalovaný svojím konaním naplnil skutkovú podstatu trestných činov, vrátane toho, že bola spôsobená škoda a súd v civilnom sporovom konaní je týmto rozhodnutím viazaný, preto predpoklady pre vznik zodpovednosti za škodu boli naplnené. Žalobca bol so svojim nárokom na náhradu škody v časti odkázaný na civilný proces, preto je v civilnom sporovom konaní potrebné posúdiť výšku spôsobenej škody. Pokiaľ by žalovaný konal v súlade s platnými predpismi a plnil si všetky zákonom stanovené povinnosti starostu ako štatutárneho orgánu obce ku vzniku škody by vôbec nedošlo, preto súd považoval za preukázanú i príčinnú súvislosť medzi protiprávnym konaním žalovaného a vznikom škody. Zavinenie žalovaného konštatoval i trestný súd, ktorý ustálil, že žalovaný konal v nepriamom úmysle. Súd uviedol, že žalovaný bol starostom - štatutárnym orgánom obce, ktorý obec zastupoval navonok aj pri jednotlivých právnych úkonoch. Túto funkciu vykonával dlhodobo a priamo zo zákona mu vyplývala povinnosť ochraňovať záujmy a majetok obce, ako aj dodržiavať všeobecne záväzné právne predpisy. Zároveň mal povinnosť prehlbovať si vedomosti potrebné na výkon funkcie starostu. Tvrdenie žalovaného, že „sa do účtovníctva nerozumie“ nie je žiadnym ospravedlnením jeho protiprávneho konania. Jeho úlohou bolo dopĺňať si vzdelanie, aby mohol konať v prospech obce a žiadnym spôsobom ju nepoškodzoval. To platilo aj v prípade ovládania potrebných právnych predpisov v platnom a účinnom znení a hospodárneho nakladania s majetkom obce. P. B. bol na základe rozhodnutia žalovaného, ktoré odkazovalo na v tom čase už neúčinné právne predpisy priznaný a vyplácaný plat vo vyššej výške ako jej prináležal podľa príslušných predpisov a podľa znalkyne bol rozdiel celkovej ceny práce vo výške 4.514,31 Eur, rozdiel hrubej mzdy vo výške 3.360,23 Eur a rozdiel čistej mzdy vo výške 2 357,24 Eur. V trestnom konaní bola žalobcovi priznaná suma 2.357,24 Eur predstavujúca rozdiel vyplatenej a prináležiacej čistej mzdy. Celková cena práce predstavuje súčet hrubej mzdy zamestnanca a sociálne aj zdravotné poistenie platené zamestnávateľom. Vzhľadom na to, že žalobcovi už bola priznaná časť tejto škody predstavujúca čistú mzdu, súd mu v tomto konaní priznal rozdiel medzi celkovou cenou práce (4.514,31 Eur) a čistou mzdou (2.357,24 Eur), teda sumu 2.157,07 Eur. Z účtu žalobcu boli preplatené aj faktúry za telekomunikačné služby od spoločnosti Slovak Telekom, a. s., vystavené na meno P. B. v priebehu roka 2014, spolu vo výške 266,16 Eur a na meno H. B. v priebehu rokov 2012, 2013 a 2014, spolu vo výške 1.386,46 Eur, teda celkovej výške 1 652,62 Eur. Tieto sa pritom v účtovníctve obce vôbec nenachádzali, nebolo zrejmé, na základe čoho boli uvedené sumy z účtu žalobcu uhradené. A žalovaný v priebehu celého trestného konania a ani v tomto súdnom konaní nepoprel, že dal P. B. pokyn na preplácanie týchto faktúr, pretože používala mobily na pracovné účely a niekedy ich používal aj on. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že na takéto konanie bol potrebný aj súhlas obecného zastupiteľstva, pretože išlo o hospodárenie s majetkom obce, ktorý nebol preukázaný. Pri prevodoch finančných prostriedkov z účtu žalobcu na účet žalovaného označených ako výbery (spolu 2.240,- Eur) súd zvýraznil, že žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal použitie predmetných finančných prostriedkov v prospech obce. To isté platí aj pri platbách realizovaných z účtu žalobcu na jeho účet - pastierske hry vianočné, reprefond, kancelárske potreby, posypový materiál, PHM, oleje, kosenie, MS v pretekoch a úhrada faktúr dňa 04. 12. 2013 a dňa 21. 07. 2014 (spolu vo výške 3.292,17 Eur). Žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal, že tieto finančné prostriedky boli použité v prospech obce, na aký účel, komu mali byť vyplatené a v akej výške, prečo boli finančné prostriedky poslané na účet žalovaného a nie priamo na účet napríklad toho, kto fakturoval služby. Žalovaný tak neuniesol dôkazné bremeno, že škodu v danej výške nespôsobil. Pokiaľ ide o faktúry spol. Slovak Telekom vystavené na meno žalovaného neexistoval dôvod, aby boli preplácané z účtu žalobcu, keď išlo o faktúry vystavené na meno žalovaného a nie na žalobcu za „obecný“ mobilný telefón. To isté platí aj v prípade zaplataenia nedoplatku ročného zúčtovania zdravotného poistenia pre žalovaného ako SZČO, keď z finančných prostriedkov žalobcu nie je možné preplácať nedoplatky na poistení, ktoré žalovanému vznikli ako SZČO. Pokiaľ by žalovaný P. B. tieto faktúry a rozhodnutie o nedoplatku nedal na zaplataenie, ona by k nim nemala žiadny prístup a neboli by uhradené z účtu žalobcu. Na účet P. B. boli z účtu žalobcu prevedené finančné prostriedky označené ako náklady (100,- Eur), súťaž Plameň 2014 (100,- Eur) a výber B.

500,- Eur. Pri týchto položkách tiež nie je žiadnym spôsobom preukázané, že boli použité v prospech obce, na aký účel mali byť použité. Iba samotné označenie súťaž Plameň nepostačuje na zistenie akým spôsobom a na aký účel boli finančné prostriedky použité. P. B. pritom v trestnom konaní uviedla, že ona najprv dala starostovi vlastnú hotovosť 500,- Eur a on jej povedal, aby si takú sumu previedla z účtu obce (žalobcu) na vlastný účet, čo žalovaný taktiež nepoprel. Zvyšné platby, ktoré neboli v účtovníctve preukázané a zdokladované prevedené na účet žalovaného a P. B. tvoria cestovné náhrady. Z výpisu z účtu pritom nie je možné pri niektorých týchto položkách priamo zistiť, že ide o cestovné náhrady, pretože pri týchto platbách nebolo žiadne slovné vyjadrenie platby, až znalkyňa po preskúmaní doložených a získaných podkladov zistila, že by malo ísť o cestovné. K týmto položkám však neboli doložené žiadne účtovné doklady, ktoré by preukázali oprávnenosť týchto úhrad. Obecné zastupiteľstvo síce odhlasovalo, že žalovanému bude preplatená jedna cesta týždenne, ale muselo ísť o oprávnenú cestu. Žalovaný však nepreukázal, že cesty boli skutočne vykonané, o aké cesty išlo, aké náklady v súvislosti s týmito cestami vznikli, nedoložil cestovné príkazy ani potvrdenia o nákupe PHM. Sám uviedol, že si nikdy nevypísal ani jeden cestovný príkaz, všetko si hradil zo svojho platu a keď už nemal peniaze, tak ekonómke povedal, aby mu previedla peniaze na účet. Žalovaný však nepredložil a ani neoznačil žiadny dôkaz, ktorý by preukazoval jeho tvrdenie v trestnom konaní, že môže z obecných peňazí použiť 50,- Eur mesačne na PHM, pretože táto skutočnosť z danej zápisnice obecného zastupiteľstva nevyplýva. Ďalej súd konštatoval, že až na pojednávaní žalovaný a jeho právny zástupca uviedli, že platby robila pani B., nie žalovaný, takže on za nič nemôže. Takéto tvrdenie však nepredstavuje zbavenie sa viny za protiprávne konanie. Existovali dvaja oprávnení disponenti s účtom obce - žalovaný ako starosta a jeden poslanec obecného zastupiteľstva. Všetky platby, ktorých sa náhrada škody týka boli realizované prostredníctvom internet bankingu za použitia GRID karty. Ako jediný mal takýto prístup zriadený žalovaný. Pokiaľ zamestnankyni dal prístupové údaje a GRID kartu na realizovanie platieb a prípadne jej ju ponechal, porušil svoju povinnosť riadne hospodáriť s majetkom obce. Zo žiadneho dokladu nevyplýva, že s účtom mohla P. B. nakladať samostatne. Do trestného spisu však bol doložený doklad, v ktorom žalovaný ako starosta vydal príkaz na všetky úhrady vykonávané prostredníctvom internet bankingu pre P. B. a všetky úhrady vykonávala na jeho zodpovednosť a príkaz. Prístup pre internet banking bol zrealizovaný iba na meno starostu a on bol povinný kontrolovať aj hospodárenie a nakladanie s finančnými prostriedkami na účte. K námietke žalovaného, že nebolo vykonané iné dokazovanie ako v trestnom konaní, súd uvádza, že v civilnom sporovom konaní sa spravidla vykonáva dokazovanie vo väčšom rozsahu ako v trestnom konaní, ale každá strana sporu nesie dôkazné bremeno ohľadom svojich tvrdení. Žalobca bol síce v trestnom konaní odkázaný so zvyškom svojho nároku na civilný proces, ale bolo to z dôvodu, aby aj žalovaný mal možnosť predložiť dôkazy preukazujúce, že nedošlo ku škode v danej výške a finančné prostriedky boli použité oprávnene a účelne v prospech žalobcu. V trestnom konaní by bolo takéto dokazovanie nevhodné a nebolo potrebné vzhľadom na naplnenie skutkových podstát trestných činov a možnosť rozhodnutia vo veci samej už na základe vykonaného dokazovania. V trestnom konaní bolo preukázané, že platby v celkovej výške 13.855,91 Eur boli zrealizované na základe pokynu žalovaného a žalobca nemá k dispozícii doklady, z ktorých by bolo možné zistiť oprávnenosť týchto platieb, teda že mali byť skutočne uhradené žalobcom, čo bolo preukázané aj znaleckým dokazovaním. Súd prvej inštancie poukázal na prejednací zásadu uplatňovanú v civilnom sporovom konaní, keď i žalovaný ako druhá procesná strana má povinnosť tvrdiť skutočnosti, ktoré vo svojej podstate znamenajú, že právo alebo nárok žalobcu nevzniklo, prípadne zaniklo alebo sa zmenilo. Súd tak dospel k záveru, že žalobca uniesol dôkazné bremeno o vzniku škody v celkovej výške 16.012,98 Eur a naopak žalovaný neuniesol dôkazné bremeno ohľadom svojho tvrdenia, že on škodu v danej výške nespôsobil, preto mu súd uložil povinnosť zaplatiť žalovanú sumu. Súd prvej inštancie priznal i úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a postupoval v súlade § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým bola výška úroku z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 OZ určená podľa základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky zvýšenej o 5 percentuálnych bodov.

2. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi ako strane v spore úspešnej priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v celom rozsahu.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu, a to z dôvodov ako uviedol „ podľa § 365 ods. 1 CSP a z dôvodu, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností“. Žalovaný namietal, že už v prvostupňovom konaní trval na tom, že žalobcovi nespôsobil škodu, ktorej zaplata sa domáha voči žalobcovi, došlo len k spôsobeniu škody, o ktorej rozhodol trestný súd a ktorú i zaplatil. Trestný súd vo svojom rozsudku konštatoval, že podklady nachádzajúce

sa v trestnom spise neumožňujú žalovaného zaviazat' na zaplatenie uplatnenej škody vo výške, v akej sa domáha žalobca, nakoľko by bolo vo veci potrebné vykonať ďalšie dokazovanie. Súd prvej inštancie však prakticky žiadne nové dokazovanie nevykonával a pri rozhodnutí sa opieral takmer výlučne o dôkazy uvedené v trestnom spise Okresného súdu Brezno sp. zn. 4T/41/2018. Naopak, súd prvej inštancie nevykonal dokazovanie, ktoré predchádzajúci právny zástupca žalovaného navrhol vykonať svojim podaním zo dňa 04. 05. 2021, najmä výsluch svedkyne P. B.. V nevykonaní tohto dôkazu vidí žalovaný odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. e/ CSP. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že z bankového účtu obce bolo na súkromný účet žalobcu zaslaných 8.532,- Eur a na súkromný účet svedkyne B. bolo zaslaných 3.665,- Eur. Okresný súd na základe tejto skutočnosti vyhodnotil, že zaslaním týchto finančných prostriedkov bola žalobcovi spôsobená škoda v rovnakej výške. Súd však neprihliadal ku skutočnosti, že žalovaný zdôvodnil, prečo uvedené finančné prostriedky zasiela na uvedené súkromné účty (nemožnosť výberu v hotovosti z obecného účtu), ďalej neskúmal načo boli uvedené finančné prostriedky použité, ďalej sa vôbec nezaoberal skutočnosťou, že žalovaný potom, ako udelil svedkyňi B. právo disponovať obecným účtom, už nemal žiadnu kontrolu nad úhradami z internetbankingu. Sám žalovaný prístup k internetbankingu nevyužíval. Súd prvej inštancie teda akýkoľvek pohyb finančných prostriedkov z obecného účtu bez riadneho zaúčtovania považoval automaticky za spôsobenie škody, pričom sa nezaoberal skutočnosťou, že žalovaný použil finančné prostriedky v prospech obce, len ich riadne nezaúčtoval. V takomto postupe súdu vidí odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. Žalovaný zotrval na tom, že výsluch svedkyne B., ktorá bola zamestnankyňou obce s oprávnením disponovať obecným účtom a ktorá sama vykonala všetky pohyby finančných prostriedkov, ktorých náhrada je predmetom žaloby, by mohol odstrániť nedostatky konania a preukázať žalovaným tvrdené skutočnosti. Žalovanému nie je zrejmé, ako mu mohol súd uložiť povinnosť zaplatiť náhradu finančných prostriedkov, ktoré iná osoba zaplatila na svoj účet, príp. ktoré iná osoba zaplatila na účet žalovaného, avšak tieto boli použité v prospech obce. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na opätovné prejednanie, prípadne aby tento rozsudok zmenil tak, že žalobu žalobcu zamietne a prizná žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnej výške.

4. Odvolanie žalovaného bolo doručené žalobcovi cestou jeho právneho zástupcu dňa 24. 09. 2021 s možnosťou k uvedenému sa vyjadriť.

5. K odvolaniu sa dňa 01. 10. 2021 vyjadril žalobca. Uviedol, že vydaný rozsudok okresného súdu je zákonný, nakoľko súd prvej inštancie sa dôkladne oboznámil so skutkovým stavom veci, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s procesnými zásadami. Žalobca má za to, že súd prvej inštancie venoval dokazovaniu v rámci konania náležitú pozornosť odôvodnenie rozsudku je precízne spracované, a preto je možné právny názor súdu prvej inštancie považovať za zdôvodnený dostatočne podrobne a vyčerpávajúcim spôsobom. Žalobca uviedol, že odvolanie žalovaného s ohľadom na dôvody v ňom uvedené, ktoré sa obmedzujú len na reprodukciu skutočností tvrdených zo strany žalovaného v priebehu celého konania považuje žalobca za účelové s úmyslom oddialiť povinnosť plniť v zmysle rozsudku. na odvoláciu námietku, že súd nevykonal výsluch svedkyne P. B.. Žalobca poukázal a citoval bod 59 odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie. K dôkazným návrhom žalobca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/230/2016, v ktorom Najvyšší súd konštatoval, že súd v civilnom konaní nie je viazaný návrhmi účastníkov na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu. Žalobca uviedol, že nevidí dôvodnosť ani účelnosť vykonania dôkazu výsluchu Mgr. P. B., nakoľko sa stotožňuje s právnym názorom súdu prvej inštancie, ktorý záver zdôvodnil v bode 55 odôvodnenia rozsudku, ktorý žalobca vo vyjadrení citoval. Žalobca ďalej poukázal na znalecké posudky vypracované v trestnom konaní, z ktorých je zrejma výška škody spôsobená konaním žalovaného. Zo všetkých znaleckých posudkov vyplýva výška škody, ktorú žalovaný spôsobil žalobcovi spáchaním zločinu skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie a prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, ako aj neplnením si zákonných povinností ako vtedajšieho štatutárneho orgánu obce, keď účtovníctvo účtovnej jednotky viedol v rozpore s v tom čase platnými právnymi predpismi, ako aj nesprávnym vyčíslením funkčného platu bývalej zamestnankyne Mgr. P. B.. Zo znaleckých posudkov tiež vyplýva, že žalovaný bez právneho dôvodu a relevantného účtovného dokladu uhradil z bankového účtu žalobcu alebo z pokladne žalobcu platby, ktoré v trestnom konaní nevedel ozrejmiť, čím žalobcovi spôsobil škodu vo výške deklarovanej v označených znaleckých posudkoch. Škoda bola žalobcovi zo strany žalovaného spôsobená taktiež právne bezzákladovým zaradením zamestnankyne Mgr. P. B. do vyššej platobnej

triedy, aká jej podľa zákona prináležala. Žalobca tak navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny.

6. Vyjadrenie žalobcu bolo doručené žalovanému dňa 14. 10. 2021.

7. Dňa 26. 10. 2021 sa k vyjadreniu žalobcu vyjadril žalovaný . Uviedol, že sa v plnom rozsahu pridržiava svojich predchádzajúcich vyjadrení, najmä dôvodov, prečo považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za nesprávne. Dôvody uviedol v odvolaní zo dňa 06. 09. 2021 a na týchto zotrúva. Zvýraznil, že nevykonanie navrhovaného dokazovania najmä nevykonanie výsluchu svedkyne P. B. malo zásadný vplyv na vyhodnotenie sporu a argumentácia žalobcu o tom, že svedkyňa už bola vypočutá v trestnom konaní, neobstojí. Takisto zotrúval aj na ostatných odvolacích dôvodoch a navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

8. Vyjadrenie žalovaného bolo doručené žalobcovi dňa 12. 11. 2021.

9. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného vyjadril podaním doručeným súdu dňa 19. 11. 2021, pričom v obsahu zotrúval na svojich predchádzajúcich vyjadreniach a tieto zopakoval.

10. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z.- Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok súdu prvej inštancie v meritórnom výroku I. a závislom výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil postupom podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP.

11. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Na základe podaného odvolania žalovaného voči rozsudku súdu prvej inštancie tak v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 CSP a dôvodov podaného odvolania podľa § 380 CSP, ktorým je odvolací súd viazaný, po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie a konania, ktoré mu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie vo veci na základe vykonaného dokazovania v odôvodnení rozhodnutia skonštatoval skutkový stav veci správne, so skutkovými závermi súdu prvej inštancie sa odvolací súd stotožňuje a v zmysle § 383 CSP je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie. Súd dôkazy vyhodnotil v súlade s ust. § 191 ods. 1 CSP, rozhodnutie náležite odôvodnil, keď odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie má náležitosti podľa § 220 ods. 2 CSP. Žalovaný ako odvolateľ v podanom odvolaní neuviedol žiadne nové relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu, či zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, nežiadal ani doplniť dokazovanie za podmienok stanovených ustanovením § 384 ods. 2 a 3 CSP o ďalšie nové relevantné skutočnosti, ktoré nemohli byť bez jeho viny prezentované v prvoinštančnom konaní. Odvolací súd preto pri rozhodovaní vychádzal zo súdom prvej inštancie zisteného skutkového stavu, pričom neboli naplnené procesné predpoklady dopĺňovať dokazovanie, prípadne nariaďovať odvolacie pojednávanie zo strany odvolacieho súdu (§ 383, § 384 ods. 1, 2 a 3 CSP v spojení s ust. § 366 CSP) s prihliadnutím na rozsahu odvolania žalovaného a odvolacie dôvody uvedené v jeho odvolaní. Odvolací súd konštatuje, že na základe preskúmania veci dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné a nemožno mu vyhovieť. Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje v celom rozsahu za vecne správne, pri preskúmaní veci odvolací súd nezistil žiadne vady konania v konaní pred súdom prvej inštancie, ktoré by sa týkali procesných podmienok.

14. S poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd považuje napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny, ako vo výrokovej časti, tak aj v časti odôvodnenia, pričom zároveň v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. Nad rámec uvedeného a v nadväznosti na jednotlivé odvolacie námietky žalovaného obsiahnuté v jeho odvolaní, odvolací súd uvádza nasledovné:

15. V podanom odvolaní žalovaný namietal, že už v prvostupňovom konaní trval na tom, že žalobcovi nespôsobil škodu, ktorej zaplattenia sa domáha, že žalobcovi bola spôsobená len škoda, o ktorej rozhodol trestný súd a ktorú už žalovaný zaplatil. Žalovaný poukázal na to, že i trestný súd vo svojom rozsudku konštatoval, že podklady nachádzajúce sa v trestnom spise neumožňujú „žalovaného zaviazat“ na zaplattenie uplatnenej škody vo výške, v akej sa domáha žalobca, nakoľko by bolo vo veci potrebné vykonať ďalšie dokazovanie.

16. K uvedenému odvolací súd uvádza, že pokiaľ o obžalobe proti žalovanému, ako obžalovanému, konal Okresný súd Brezno v konaní sp. zn. 4T/41/2018, pre tento súd bola otázka škody, jej výšky, relevantná len pre posúdenie otázky, či došlo k naplneniu všetkých znakov skutkových podstát trestných činov kladených žalobcovi za vinu obžalobou. Túto otázku si súd konajúci o obžalobe vyriešil v potrebnom rozsahu a na základe tam vykonaného dokazovania obžalovaného uznal za vinného zo skutkov, ktoré mu boli kladené za vinu. V odôvodnení rozsudku Okresného súdu Brezno zo dňa 12. júna 2019 č.k. 4T/41/2018 súd konštatoval, že nemal na základe vykonaného dokazovania jednoznačne preukázané, že obžalovaný svojim konaním uvedeným v bodoch 1 - 5 obžaloby spôsobil Z. A. nad S. škodu vo výške 13.855,91, a rovnako nie je dostatočne preukázaná zvyšná časť uplatneného nároku týkajúca sa skutku v bode 6 rozsudku a na rozhodnutie o povinnosti na náhradu škody by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania a neúmerne by ho predĺžilo. Súd odkázal poškodeného v zmysle § 288 ods. 2 Trestného poriadku so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

17. K uvedenému záveru trestného súdu, na ktorý v odvolaní poukázal žalovaný, odvolací súd uvádza, že trestný súd konajúci o podanej obžalobe mal v spisovom materiáli pre potreby konania vedeného Okresným súdom Brezno sp. zn. 4T/41/2018 zadovážený dôkazný materiál na preukázanie výšky škody vznikutej konaním žalovaného ako obžalovaného. Vzhľadom však na to, že trestný súd vykonával dokazovanie zamerané na zodpovedanie otázky uznania viny alebo oslobodenia spod obžaloby a (v prípade uznania viny) následného ukladania trestu, dokazovanie ohľadom výšky celej škody nevykonával, na toto nebol povinný, nakoľko uvedené dokazovanie by presahovalo potreby trestného konania, a neúmerne by predĺžilo trestné konanie. Je nutné zvýrazniť, že keďže trestný súd dokazovanie o celom nároku na náhradu škody nevykonal a dôkazy k výške škody v celom rozsahu teda ani vecne nevyhodnotil, nemožno prijať záver ponúkaný právnym zástupcom žalovaného, že konajúci trestný súd konštatoval, že zo zadovážených dôkazov nevyplýva výška vznikutej škody. Zo záveru súdu prvej inštancie obsiahnutého v odôvodnení rozsudku tak nemožno jednoznačne prijať záver, ktorý by si mal osvojiť civilný súd, že v trestnom konaní zadovážené dôkazy nepreukazujú výšku škody, nakoľko takéto dokazovanie nebolo v potrebnom rozsahu vykonané a trestným súdom ani hodnotené.

18. Dôkazný materiál zadovážený pre účely trestného konania na preukázanie výšky však náležitým spôsobom na základe žaloby v civilnom konaní vykonal konajúci súd prvej inštancie, keď zo zápisnice z pojednávania zo dňa 16. 07. 2021 vyplýva, že dokazovanie bolo na pojednávaní vykonané detailne a v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie o veci.

19. Odvolací súd sa okrem zápisnice z pojednávania konaného dňa 16. 07. 2021 oboznámil i so zvukovým záznamom z pojednávania konaného dňa 16. 07. 2021, z ktorého zistil, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie nielen oboznámením podstatného obsahu listín a dôkazného materiálu zadováženého pre účely trestného konania, ale dokazovanie vykonal čítaním všetkých výpovedí svedkyne P. B., prečítaním znaleckých posudkov vypracovaných k výške škody spôsobenej konaním žalovaného (ako obžalovaného v trestnom konaní) a prečítaním výpovede znalkyň ustanovenej pre účely trestného konania. Zo zvukového záznamu nachádzajúceho sa v elektronickom súdnom spise odvolací súd zároveň zistil, že konajúca sudkyňa dotazovala prítomné sporové strany a ich právnych zástupcov, či súhlasia s rozsahom vykonaného dokazovania, či pre účely civilného konania považujú vykonané dokazovanie v danom rozsahu za dostatočné a sporové strany a ich právni zástupcovia, dostali možnosť vyjadriť sa k vykonanému dokazovaniu, či žiadať jeho doplnenie. Z prednesu právnych zástupcov sporových strán vyplýva, že dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie bolo vykonané i nad rámec požiadaviek právnych zástupcov sporových strán, keď títo netrvali na ďalšom vykonaní dokazovania, netrvali ani na vykonaní dokazovania čítaním; pre sporové strany ako i ich právnych zástupcov bolo postačujúce oboznámenie podstatného obsahu trestného spisu, pričom právny zástupca žalovaného nepovažoval oboznamovanie dôkazného materiálu zaobstaraného pre účely trestného konania za relevantné, ale zotrval na dôkaznom návrhu predchádzajúceho právneho zástupcu

žalovaného na doplnenie dokazovania dožiadanim faktúr od spoločnosti Slovak Telekom, oboznámením sa so stavom pomníku padlým v Obci Lom nad Rimavicou, výsluchom štatutárnych orgánov spoločnosti Zahorka, s. r. o., dožiadanim spoločnosti Slovenská energetika za účelom objasnenia úhrad jednotlivých faktúr Obcou Lom nad Rimavicou, ďalej výsluchom svedka E. W., výsluchom svedka E. Q. P. a výsluchom svedkyne Q. O.. Zároveň právny zástupca žalovaného zotrval na prednesenom dôkaznom návrhu na výsluch svedkyne P. B., pričom na dotaz súdu, k akým skutočnostiam má byť svedkyňa B. vyslúchnutá v civilnom konaní, uviedol, že výsluch svedkyne P. B. navrhuje z dôvodu, aby táto konkretizovala, či na daný úkon platby uskutočnenej cez internet banking dal pokyn starosta alebo tieto platby robila sama svedkyňa a aby svedkyňa zodpovedala, na aký účel boli tieto finančné prostriedky použité. V nevykonaní dôkazu výsluchom svedkyne P. B. žalovaný vidí naplnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP.

20. Odvolací súd predovšetkým uvádza, že konajúci súd v civilnom konaní, nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy a posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu. Vykonanie výsluchu svedkyne E. P. B. k okolnostiam označeným právnym zástupcom nepovažoval za dôvodné a účelné pre rozhodnutie vo veci ani odvolací súd, vzhľadom na ostatnú dôkaznú situáciu vo veci a vyjadrenia samotného žalovaného. P. B. bola ako svedkyňa vypočutá v trestnom konaní ku všetkým okolnostiam uvádzaným žalovaným v civilnom konaní; pri opakovaných výpovediach svedkyne B. bol žalovaný v pozícii obžalovaného prítomný, mal možnosť k jej výpovediam sa vyjadriť, či svedkyňi sám klásť otázky. Svedkyňa sa tak k všetkým okolnostiam, ktoré žalovaný považuje za podstatné pre rozhodnutie o veci, už opakovane v konaní vyjadrila, pričom zároveň uvedené okolnosti (vedomosť resp. súhlas žalovaného starostu s vykonávaním jednotlivých platieb, použitie finančných prostriedkov pre účely obce, konkretizácia platieb) sú zistiteľné a zároveň preukázané inými dôkazmi predloženými v konaní. Vykonanie výsluchu navrhovanej svedkyne k vyššie uvádzaným okolnostiam je tak dôkazným návrhom neúčelným, vzhľadom na ostatnú z obsahu spisu vyplývajúcu dôkaznú situáciu.

21. Už súd prvej inštancie konštatoval záver zistený vykonaným dokazovaním, že dispozičné právo k účtu Obce Lom nad Rimavicou, vedenom v Prima banke Slovensko, a.s. mal v období od 19. 01. 2011 do 14. 07. 2012 žalovaný a O. O. R. (vždy dvaja) a od 14. 07. 2012 do 19. 12. 2014 mali dispozičné právo k danému účtu obce žalovaný R. R. a E. N. (vždy dvaja).

22. V období od 01. 01. 2012 do 31. 12. 2014 bola k vedenému účtu obce zriadená služba elektronického bankovníctva, pričom ako užívateľ bol vedený len R. R.; menovanému bola vystavená GRID karta 000103194. Prístup k elektronickému bankovníctvu uvedeným spôsobom bol zriadený v období od 13. 05. 2010 do 24. 04. 2015. Platby, realizácia ktorých sa žalovanému kládla obžalobou za vinu v bode 1/ až 4/ a ktorými vznikla v konaní uplatňovaná škoda, boli vykonané prostredníctvom internet bankingu s autorizáciou GRID karty vyššie uvedenej vystavenej a pridelenej žalovanému. Z uvedeného možno konštatovať záver, že žalovaný bol jediný oprávnený na prístup k elektronickému bankovníctvu k účtu obce Lom nad Rimavicou a bolo výlučne zodpovednosťou žalovaného, ak takýto prístup k elektronickému bankovníctvu a v tom dôsledku i možnosť disponovať s finančnými prostriedkami obce umožnil inej osobe (E. P. B., v súčasnosti H. P. J.).

23. Z potvrdenia Obce Lom nad Rimavicou, zastúpenej starostom R. R., zo dňa 01. 06. 2010, predloženého ako dôkaz v trestnom konaní (čl. I 390 pripojeného spisu Okresného súdu Brezno sp. zn. 4T/41/2018), podpísaného R. R., starostom Obce Lom nad Rimavicou, vyplýva prehlásenie žalovaného, že pracovníčke E. P. B. „vydal príkaz na všetky úhrady vykonávané prostredníctvom internet bankingu“. V uvedenom prehlásení žalovaného sa ďalej uvádza, že Mgr. P. B. všetky úhrady vykonáva na zodpovednosť podpísaného R. R. a na jeho príkaz.

24. Predmetný dôkaz listinou, zabezpečený v trestnom konaní, bol vykonaný v prejednávacom občianskoprávnom spore čítaním listiny v súlade s ust. § 188 ods. 1 CSP a ust. § 204 CSP. Uvedené prehlásenie žalovaného (označené ako „POTVRDENIE“) majúce charakter akejsi generálnej autorizácie pre všetky úhrady vykonávané pracovníčkou P. B., osvedčuje tú skutočnosť, že všetky úhrady prostredníctvom elektronického bankovníctva (resp. „internet bankingu“) boli vykonané E. P. B. na príkaz žalovaného (teda s jeho vedomím a súhlasom) a na jeho zodpovednosť. Ani v trestnom konaní, v ktorom súd rozhodoval o vine žalovaného za žalované skutky a uložení trestu (v prípade preukázania viny) žalovaný - v pozícii obžalovaného - netvrdil, že by E. P. B. vykonávala platby bez

jeho súhlasu či vedomia, že by zneužila svoje postavenie, resp. že by zneužila zverenie GRID karty, či prístup k elektronickému bankovníctvu zriadenému k účtu obce. Túto okolnosť netvrdil žalovaný ani v trestnom konaní a ani počas celého konania vedeného na základe civilnej žaloby v súdnej veci, až do momentu záverečných prednesov právnych zástupcov.

25. S poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd odvoláciu námietku žalovaného o tom, že nevykonaním dokazovania výsluchom svedkyne E. P. B. je daný odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. c) CSP, vyhodnotil ako nedôvodnú.

26. Žalovaný v podanom odvolaní zotrval na argumentácii prezentovanej počas prvoinštančného konania, keď tvrdí, že „porušenie zákona o účtovníctve automaticky neznamená spôsobenú škodu. Ak napr. obec zaplatila za práce, ktoré skutočne boli pre obec vykonané, ale chýbal len účtovný doklad - faktúra, neznamená to zároveň, že vznikla škoda, pretože obec zaplatila za objednané práce alebo dodané služby, t. j. neutrpela ujmu“.

27. Uvedenej odvolacej argumentácii odvolací súd nemohol prisvedčiť.

28. Podľa ust. § 13 ods. 5 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, starosta je štatutárnym orgánom obce.

29. Zároveň podľa ust. § 7 ods. 1 zák. č. 138/1991 Zb. o majetku obcí, orgány obce a organizácie sú povinné hospodáriť s majetkom obce v prospech rozvoja obce a jej občanov a ochrany a tvorby životného prostredia.

Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia, písm. d) orgány obce a organizácií sú povinné majetok obce zveľaďovať, chrániť a zhodnocovať. Sú povinné najmä viesť majetok v účtovníctve podľa osobitného predpisu.

Osobitným predpisom je podľa poznámky v právnom predpise, zákon č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve. Nakoľko žalovaný bol v rozhodnom období starostom obce, teda štatutárnym orgánom obce, bolo jeho zákonnou povinnosťou zabezpečiť riadne vedenie účtovníctva obce (a to či už pracovníkom obce alebo na základe výberu zvoleným externým subjektom dodávateľským spôsobom) a zároveň bolo jeho povinnosťou v zmysle § 7 ods. 1 Zákona o majetku obcí, hospodáriť s majetkom obce a majetkom v štátnom vlastníctve, ktorý bol obci zverený v prospech rozvoja obce a jej občanov.

30. Pokiaľ bolo dokazovaním vykonaným v civilnom súdom konaní, zistené nakladanie s finančnými prostriedkami obce (teda s majetkom obce) žalovaným, ako štatutárnym orgánom obce, pričom použitie finančných prostriedkov žalovaný, v rozpore so zákonom účtovníctve nedokladoval a ich vynakladanie nie je schopný účtovne dokladovať, uvedeným konaním sa žalovaný dopustil porušenia povinnosti vyplývajúcej mu zo zákona. Zároveň, nesplnením si povinnosť viesť o finančnom hospodárení s prostriedkami obce účtovnú evidenciu, nie je možné objektívne posúdiť, či finančné prostriedky boli vyplatené dôvodne, oprávnenej osobe v správnej výške, či boli finančné prostriedky z rozpočtu obce použité v súlade so zákonom a hospodárne.

Pokiaľ sa majetok obce znížil o takýmto spôsobom realizovanú platbu, resp. výdavok, každé použitie finančných prostriedkov, bez náležitého účtovného preukázania účtovnými dokladmi a evidovania, znamená, že použitým (spotrebovaným) finančným prostriedkom nezodpovedá akákoľvek (tvrdená) objednaná či dodaná práca, resp. služba či vec. Uvedené nepochybne predstavuje zníženie majetku na strane obce (zmenšenie jej rozpočtových prostriedkov) a teda vznik škody.

Samotné „zdôvodnenie“ použitia finančných prostriedkov, ako uvádza v podanom odvolaní žalovaný („súd však neprihliadal ku skutočnosti, že žalovaný zdôvodnil, prečo uvedené finančné prostriedky zasiela na uvedené súkromné účty - nemožnosť výberu v hotovosti z obecného účtu -“) uvádzaním subjektívne udávaných dôvodov žalovaným pre použitie finančných prostriedkov obce bez účtovného zadokumentovania, nie je postačujúce, a v žiadnom smere nekonvaliduje porušenie povinnosti štatutárneho orgánu obce vyplývajúce priamo zo zákona. Rovnako akákoľvek výpoveď svedka nenahradí ani nekonvaliduje porušenie povinnosti viesť riadnu účtovnú evidenciu obce podľa osobitného zákona (Zákona o účtovníctve), čo znamená o. i. povinnosť každú finančnú operáciu / nakladanie s finančnými prostriedkami resp. majetkom obce účtovne dokladovať. Starosta obce, ako štatutárny orgán obce, nie je oprávnený svojvoľne nakladať s finančnými prostriedkami obce „ako s vlastnými“ a bez akéhokoľvek účtovného dokladu realizovať platby, prevody a výbery finančných prostriedkov obce, ktorých výšku, dôvodnosť a oprávnenosť použitia nie je možné objektívne preukázať. Takýto spôsob

nakladania so zvereným majetkom obce je konaním priamo porušujúcim právne predpisy - zákon č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve a ust. § 7 ods. 1 zákona č. 138/1991 Z. z. o majetku obcí.

31. Možno tak konštatovať, že pokiaľ žalovanému, ako štatutárnemu orgánu obce, ktorý je zodpovedný za nakladanie so zverenými hodnotami a majetkom obce, bolo preukázané porušenie povinnosti vyplývajúcej zo zákona a dokonca mu bolo preukázané konanie naplňajúce znaky dispozície trestnoprávnej normy, a takýmto konaním žalovaného došlo k zmenšeniu majetku obce (ktorá skutočnosť vzniku škody a jej výšky bola ustálená vypracovanými znaleckými posudkami), boli naplnené všetky zákonné predpoklady pre vznik zodpovednosti za škodu podľa ust. § 420 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka a to 1.) protiprávny úkon (porušenie povinnosti), 2. spôsobenie škody, 3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a 4. zavinenie. Uvedený záver už správne konštatoval súd prvej inštancie v odôvodnení odvolaním napadnutého rozhodnutia.

32. Žalovaný v podanom odvolaní tiež namietal záver súdu o vzniku škody na strane obce, keď súd mal preukázaný vznik (spôsobenie) škody tým skutkovým zistením, že z bankového účtu obce bolo na súkromný účet žalobcu zaslaných 8.532,-Eur a na súkromný účet svedkyne B. bolo zaslaných 3.665,-Eur, keď žalovaný namietal, že súd neprihliadal ku skutočnosti, že „žalovaný zdôvodnil, prečo uvedené finančné prostriedky zasielal na uvedené súkromné účty (nemožnosť výberu v hotovosti z obecného účtu), súd neskúmal, na čo boli finančné prostriedky použité a tiež sa súd nezaoberal skutočnosťou, že žalovaný potom, ako udelil svedkyňi B. právo disponovať obecným účtom, už nemal žiadnu kontrolu nad úhradami internet bankingu“.

33. K uvedenému je potrebné uviesť, že pokiaľ bolo preukázané, že z účtu obce bolo celkovo jednotlivými čiastkovými platbami poukázané na súkromný účet žalobcu 8.532,-Eur a na súkromný účet svedkyne B. 3.665,-Eur bez toho, aby uvedené čiastkové platby boli účtovne zdokladované, pričom za riadne vedenie účtovníctva obce je zodpovedný štatutárny orgán obce, objektívne posúdenie účelnosti, hospodárnosti, a teda i oprávnenosti a dôvodnosti vykonania uvedených platieb bez splnenia účtovnej povinnosti je vylúčené. Žalovaným tvrdená okolnosť účelnosti a dôvodnosti vynaloženia finančných prostriedkov žalovaným je len v rovine ničím nepreukázaného tvrdenia a v konečnom dôsledku každú takúto platbu (účtovne nezdokladovanú) je nutné považovať za neoprávnenú a nedôvodnú, v dôsledku ktorej došlo k zníženiu majetku obce a teda došlo k vzniku škody.

34. Rovnako neúčinná a bez právneho významu je odvolacia obrana žalovaného spočívajúca v tvrdení, že „žalovaný sám prístup k internet bankingu nevyužíval a potom, ako udelil svedkyňi B. právo disponovať obecným účtom, už nemal žiadnu kontrolu nad úhradami internet bankingu“. Uvedená argumentácia v žiadnom prípade nemôže obstať ani ako vysvetlenie a uvedeným spôsobom sa žalovaný nemôže vyvinúť zo svojej zodpovednosti, ktorú ako štatutárny zástupca obce má zverenú. Prenechanie používania GRID karty a umožnenie prístupu k elektronickému bankovníctvu, a teda i k finančným prostriedkom obce, ktorejkoľvek osobe, nezbavuje žalovaného jemu zverenej zodpovednosti. Tento je zodpovedný i za výber osoby, ktorú sám neformálne poveril vykonávaním úkonov internetového bankovníctva z účtu obce, príp. realizovaním platieb a zároveň je zodpovedný i za úkony touto osobou vykonané, keďže boli vykonané s jeho s jeho vedomím, jeho súhlasom. V žiadnom súdnom konaní nebol preukázaný a dokonca ani tvrdený opak. Jednoduché umožnenie či prenechanie prístupu k finančným prostriedkom obce formou elektronického bankovníctva tretej osobe, nezbavuje starostu zodpovednosti za úhrady vykonané uvedeným spôsobom, keď navyše sám žalovaný učinil (písomné) prehlásenie o tom, že všetky úhrady E.. P. B. vykonáva na jeho príkaz a zodpovednosť.

35. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd odvoláciu námietku vyššie uvedenú nevyhodnotil ako dôvodnú, spôsobilú privodiť iné rozhodnutie o veci.

36. Záverom podaného odvolania žalovaný opätovne namieta, že „súd prvej inštancie akýkoľvek pohyb finančných prostriedkov z obecného účtu bez riadneho zaúčtovania považoval automaticky za spôsobenie škody, pričom sa nezaoberal skutočnosťou, že žalovaný použil finančné prostriedky v prospech obce, len ich riadne nezaúčtoval“: Práve z dôvodu absencie riadnej účtovnej evidencie vynakladaných finančných prostriedkov obce, prostredníctvom ktorej by bolo možné objektívne posúdiť oprávnenosť, dôvodnosť a primeranosť realizovaných platieb, zostáva uvedené len v rovine tvrdenia, a teda tvrdená okolnosť, že finančné prostriedky boli použité v prospech obce, preukázaná nebola.

Vykonaným dokazovaním znaleckým skúmaním bolo preukázané, že finančné prostriedky z majetku obce boli čerpané, takéto čerpanie nebolo účtovne zdôvodnené a uvedeným spôsobom, odporujúcim zákonu, bolo s majetkom obce nakladané práve konaním žalovaného. Žalovaný, ako orgán verejnej moci, ktorým starosta ako štatutár obce nepochybne bol, môže konať len na základe Ústavy Slovenskej republiky, v jej medziach a výlučne v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Žalovaný porušil povinnosti pri riadnom hospodárení s majetkom obce upravené v § 7 ods. 1, 2 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí tým, že čerpal finančné prostriedky obce bez účtovného dôvodu (a zároveň podkladu) o nakladaní s majetkom (finančnými prostriedkami) obce nevedol riadnu účtovnú evidenciu, tak ako mu ukladá osobitný predpis (zákon č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve). Porušením tejto povinnosti žalovanému vyplývajúcej zo zákona žalobcovi vznikla škoda, ktorej výška bola ustálená vypracovanými znaleckými posudkami.

37. S poukazom na vyššie uvedené dôvody, odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle ust. § 379 a § 380 CSP dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, odvolacie námietky prednesené žalovaným v odvolaní nie sú spôsobilé privediť iné rozhodnutie o veci, než aké učinil súd prvej inštancie. Z dôvodu vecnej správnosti preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho meritórnom výroku I. potvrdil ako vecne správny.

38. Ako výrok závislý preskúmal odvolací súd i výrok II. o trovách konania, ktorým súd vyslovil, že žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu. Keďže žalobe žalobcu bolo odvolaním napadnutým rozsudkom vyhovené v celom rozsahu je nutné konštatovať procesný úspech žalobcu v celom rozsahu, preto súd prvej inštancie správne procesne neúspešnému žalovanému uložil povinnosť náhrady trov konania žalobcovi v rozsahu 100 %. Súd prvej inštancie správne vyhodnotiac celkový procesný úspech žalobcu postupoval podľa ust. § 255 ods. 1 CSP a odvolací súd z dôvodu vecnej správnosti rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil i v závislom výroku II.

39. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní iniciovanom odvolaním žalovaného tento nebol úspešný ani sčasti, keď odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok v jeho meritórnom rozhodnutí potvrdil ako vecne správny. V odvolacom konaní bol tak plne úspešnou sporovou stranou žalobca, tomuto prináleží procesný úspech v odvolacom konaní v celom rozsahu. Procesnému úspechu žalobcu na strane druhej zodpovedá procesný neúspech žalovaného v odvolacom konaní, a keďže žalobca sa v odvolacom konaní k odvolaniu a ďalším vyjadreniam žalovaného vyjadril prostredníctvom právneho zástupcu, žalobcovi preukázateľne v súvislosti s odvolacím konaním trovy vznikli. S poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP odvolací súd uložil povinnosť náhrady trov odvolacieho konania žalobcu žalovanému v rozsahu 100 %, ktorú je povinný zaplatiť v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodne o výške trov odvolacieho konania.

40. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

41. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).